

Isus interacționa cu oamenii

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte. Și fariseii, și cărturarii cărteau și ziceau: « Omul acesta primește pe păcătoși, și mănâncă cu ei . . . »” (Luca 15:1,2)

O dată pe lună, un diacon dintr-o biserică locală îi ducea pe tineri, cu microbuzul, la un azil de bătrâni, unde susțineau un serviciu de închinare. Încă de la prima ocazie, un bătrân aflat în scaunul cu rotile l-a prins de mână pe diacon și l-a ținut așa tot timpul programului. Situația s-a repetat și în ocaziile următoare. Într-o săptămână însă bătrânul a lipsit. Diaconul s-a interesat de starea lui și a aflat că era pe moarte. Când a intrat în camera acestuia, bătrânul stătea întins în pat, inconștient. L-a luat mâna în mâna lui și s-a rugat ca Domnul să-l elibereze și să-i dea viața veșnică. În clipa aceea, bătrânul l-a strâns de mână, iar el a știut că a primit răspuns la rugăciune. Când a ieșit din cameră, cu ochii plini de lacrimi, s-a întâlnit cu o doamnă care i s-a prezentat: „Sunt fiica lui. Tatăl meu v-a așteptat. Mi-a spus așa: «O dată pe lună, Isus vine la mine și mă ține de mână. Nu vreau să mor până când nu-L mai țin o dată de mână!»” – Adaptare după *The Least of These*, un clip video produs de Old Fashioned Pictures (2004). Utilizat cu permisiune.

A fi creștin înseamnă a fi „Isus” pentru cineva. Pe parcursul studiilor următoare, vom analiza diferitele aspecte ale metodei folosite de Isus și vom trage concluzii cu privire la modul în care biserica poate să imite exemplul Său.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

Ellen G. White rezumă, într-un cunoscut paragraf, metoda folosită de Isus pentru a intra în legătură cu oamenii și pentru a-i aduce la mântuire. (Vezi și Matei 9:35,36.)

„Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul interacționa cu oamenii ca unul care le dorea binele. El Își arăta compasiunea față de ei, îngrijea de nevoile lor și le câștiga încrederea. Apoi le spunea «Urmați-Mă!»” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98

Să analizăm puțin acest citat.

1. Mântuitorul Se apropia de oamenii ca unul care le dorea binele. (Deschidea căi de comunicare.)
2. Își arăta compasiunea față de ei. (Lega prietenii.)
3. Se îngrijea de nevoile lor. (Și prin aceasta lega prietenii.)
4. Prin acești trei pași, le câștiga încrederea.
5. Apoi le spunea: «Veniți după Mine!» (Îi chema să fie ucenicii Săi.)

Avem aici o strategie de evanghelizare completă. Este completă pentru că ne ajută să proclamăm Evanghelia în totalitatea ei. Isus nu a separat aspectele sociale (punctele 1-4) de adresarea invitației de a-L urma (punctul 5) și nici noi nu ar trebui să le separăm. Doar împreună acești pași ne vor aduce „un succes real”. Studiul acesta se va ocupa de primul pas al metodei lui Isus. Studiile 7–11 se vor ocupa de ceilalți pași.

1. Ce ne spun următoarele versete că a făcut Dumnezeu Fiul? Matei 1:22,23; Ioan 1:14.

„Toate aceste lucruri s’au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul, care zice: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuil”, care, tilmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi” Matei 1:22-23

Toți oamenii sunt profund afectați și distruși de păcat. Dar Dumnezeu a avut grijă să repare tot ce a stricat păcatul, împăcând lumea cu Sine prin întruparea lui Isus. El a venit în mijlocul nostru și a dorit binele întregii ființe umane și al întregii omeniri, slujindu-le chiar și celor care, în cultura vremii, erau considerați cei mai răi.

„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n’a fost făcut fără El.” Ioan 1:3

Reflectează asupra adevărului uimitor că Acela care a creat toate lucrurile (vezi Ioan 1:3), Isus, a luat asupra Sa trupul uman, a trăit în mijlocul oamenilor și le-a slujit. Cum ar trebui să ne purtăm față de semenii noștri, dacă știm acest adevăr uimitor și plin de speranță?

„Și Cuvîntul S’a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. Ioan 1:14

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că a fi creștini nu înseamnă a trăi într-un glob de sticlă, izolați de nevoile și de provocările oamenilor.

La nivelul sentimentelor: Să-și dorească să se implice mai mult în construirea de relații de prietenie cu cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu.

La nivel practic: Să ia măsuri concrete pentru a ieși dintre zidurile bisericii și din părtășia exclusiv cu adventiștii de ziua a șaptea și să se implice în societate, prin legarea de prietenii cu cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Cine se aseamănă...

- A. De ce mulți adventiști de ziua a șaptea tind să-și petreacă timpul doar împreună cu alți adventiști? Care sunt avantajele și dezavantajele acestui tip de viață socială?
- B. Ce putem învăța despre interacțiunea cu oamenii, din sfatul lui Isus de a fi în lume, dar nu din lume (Ioan 17:14,15)?
- C. Există persoane sau locuri interzise pentru un creștin dornic să interacționeze cu oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu?

II. Sentimente: Părăsirea „cuibului” bisericii

- A. Este oare posibil ca sentimentul de „siguranță”, în practicarea credinței, să dăuneze sănătății spirituale?
- B. Ce emoții simțim atunci când începem să legăm o prietenie cu cineva care poate că are valori diferite? Există obstacole în calea acestui tip de prietenie?

III. Practic: Stabilirea de relații cu oamenii

- A. Ce poți face săptămâna aceasta pentru a stabili o relație de prietenie cu o persoană din localitatea ta?
- B. Ia-ți timp săptămâna aceasta să te rogi pentru ocazii de a urma exemplul lui Isus și de a interacționa cu oamenii străini de credința ta.

Rezumat: A ne simți prea confortabil în biserică și în părtășia cu frații și surorile de credință ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru noi, urmașii lui Hristos. Este bine să ne bucurăm de compania familiei noastre spirituale, însă studiul din această săptămână ne atrage atenția că avem misiunea de a interacționa cu oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu – primul pas esențial al metodei lui Hristos de slujire.

În Luca 15, Isus spune trei pilde ca răspuns la acuzația adusă de farisei și de cărturari – că îi primea pe păcătoși și stătea la masă cu ei (Luca 15:2).

2. Citește cele trei pilde și notează răspunsul dat de Isus la această acuzație în fiecare dintre ele.

Luca 15:3-7 _____

Luca 15:8-10 _____

Luca 15:11-24 _____

Fiecare pildă începe cu o pierdere și se încheie cu o sărbătoare a găsirii, ca semn al iubirii și al preocupării lui Dumnezeu pentru noi.

Un pastor a luat legătura cu o persoană interesată de setul de studii biblice „Vocea profeției” și a constatat că întreaga familie era dornică să studieze, cu excepția unuia dintre membrii acesteia. Mama, tatăl și fiica mai mică îl acceptaseră pe Hristos și și-au exprimat dorința de a-l primi pe pastor în casa lor pentru a studia în mod regulat Biblia. Băiatul mai mare era mai rebel și nu dorea să aibă nimic de-a face cu creștinismul. În fiecare seară, când venea pastorul, el ieșea din cameră, refuzând să participe. După șase săptămâni de studiu plăcut și eficient, pastorul a început să-i încurajeze să ia în calcul primirea botezului. Fiecare dintre ei însă avea o scuză pentru a-și amâna decizia cu câteva luni. În momentul acela, tânărul și-a făcut apariția în sufragerie și și-a exprimat dorința de a fi botezat imediat ce pastorul considera posibil acest lucru. În tot acest timp, el ascultase studiul din camera lui și urmărise textele într-o Biblie pe care și-o cumpărase de la un anticariat, devenind tot mai convins că era necesar să-și mărturisească public credința. După două săptămâni, tânărul a fost botezat, iar după o lună s-au botezat și părinții, și sora lui. Cu siguranță că în ziua aceea a fost mare bucurie în cer, așa cum se spune în parabolă.

Isus a intrat intenționat în contact cu oameni precum femeia samariteană de la fântână, sutașul roman, femeia care l-a turnat pe picioare nardul scump cât un salariu pe un an și alți nenumărați oameni care nu sunt amintiți și care erau considerați nedemni de către cei care se credeau prea sfinți ca să-și petreacă timpul în compania lor.

Ai evitat vreodată să-i vorbești despre Dumnezeu unei persoane deoarece ai considerat-o nepotrivită pentru biserica ta? Ce-ar trebui să se întâmple cu tine și cu biserica ta pentru a găsi destul har ca să-i primești pe „păcătoși”?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 9:10:13

Ideea de bază: Este un fenomen social natural ca oamenii să prefere să-și petreacă timpul cu cei care le seamănă. Mulți adventiști de ziua a șaptea se simt mai confortabil în compania persoanelor care au convingeri similare, consumă aceleași alimente, păzesc Sabatul și împărtășesc aceleași valori. Cu toate acestea, dacă dorim să fim eficienți în misiunea noastră, trebuie să urmăm exemplul lui Isus și să ieșim din zona noastră de confort pentru a interacționa cu oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu și a ne împrieteni cu ei.

În cadrul dezbaterii studiului din această săptămână, este important să analizați cu atenție exemplul lui Isus de a interacționa cu oamenii, inclusiv cu cei considerați păcătoși și cu cei de la periferia societății. Ai grijă să nu rămâneți doar la nivelul teologic. Identificați împreună metodele de a abandona „mentalitatea izolaționistă” și de a crea legături cu exteriorul.

De fiecare dată când întâlnim ceva din afara experienței noastre obișnuite, avem ocazia de a învăța și de a crește. Experiențele noi au, fără îndoială, multe beneficii, dar au și riscuri, printre care și riscul ca experiența să nu conducă la creștere și la învățare.

De discutat:

1. Cum să urmăm exemplul lui Hristos, cum să ne implicăm în viața altora, fără să ne compromitem credința? Cum să interacționăm cu ei fără să ne pierdem identitatea spirituală?

2. Cum împăcăm porunca de a ieși din Babilon (Apocalipsa 18:4) cu sfatul de a urma exemplul lui Hristos de interacțiune cu oamenii? Cum putem afla dacă păstrăm echilibrul între aceste două învățături?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Interacțiunea cu oamenii este primul pas esențial al metodei lui Hristos de slujire. Misiunea și slujirea nu pot fi efectuate de la distanță, cu telecomanda. Uneori, adventiștii au fugit de contactul cu oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu, preferând compania fraților și surorilor de credință. Reamintește-le membrilor grupei tale că este important să ne împrietenim cu oameni din diverse categorii sociale.

3. Citește Matei 9:10-13. Ce adevăr esențial ne putem însuși din răspunsul dat de Isus criticilor Săi? Citește Osea 6:6.

Isus Se așază la masă, stă de vorbă și mănâncă alături de niște oameni care, în cultura vremii, erau considerați „indezirabili”.

4. Care oameni sunt considerați indezirabili în cultura ta?

Când fariseii Îl întrerup cu întrebarea dacă era cuvenit să Se asocieze cu niște netrebnici, Isus îi trimite la Scriptură ca să învețe ce înseamnă mila: „Duceți-vă și învățați ce înseamnă «Milă voiesc, iar nu jertfă!» Căci n-am venit să chem la pocăință pe neprihăniți, ci pe cei păcătoși” (Matei 9:13). Ce trist că acești lideri religioși nu înțelegeau un adevăr esențial al religiei lor!

Întâlnim aici aceeași problemă care exista în perioada Vechiului Testament: în concepția oamenilor, formele și ceremoniile religioase capătă o mai mare importanță decât modul în care ei își tratează semenii. Este interesant că, pentru a-și susține poziția, Isus le-a răspuns cu un text din Vechiul Testament (Osea 6:6)!

„Mii de oameni fac aceeași greșeală pe care au făcut-o fariseii pe care Hristos i-a mustrat la masa lui Matei. Decât să renunțe la vreo idee cultivată cu plăcere sau să părăsească vreun idol al părerilor proprii, mulți refuză adevărul care coboară de la Tatăl luminii. Ei se încred în propria persoană și se bazează pe înțelepciunea lor și nu-și dau seama de sărăcia lor spirituală. [...]

Postul și rugăciunea care vin dintr-un spirit de îndreptățire de sine sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, pp. 258–259

Tendința noastră este să-i judecăm pe alții în funcție de preferințele noastre. Avem nevoie ca, în umilință, să învățăm să lăsăm eul deoparte și să-l per-mitem Duhului Sfânt să transforme mila în convingere.

Ce se spune în Psalmii 51:17? În ce fel ne ajută să înțelegem mai bine versetul acesta conștiența faptului că noi înșine suntem păcătoși?

Comentariu biblic

I. Prieten cu păcătoșii

(Recitiți Matei 9:10-13 în cadrul grupei.)

Fariseii observă că Isus stă la masă cu vameșii și cu „păcătoșii” în casa lui Matei, dar, în loc să-l ceară Lui, direct, o explicație în legătură cu lucrul acesta, ei li se adresează ucenicilor. Isus aude întrebarea lor și le spune: „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: «Milă voiesc, iar nu jertfă!» Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși” (Matei 9:12,13).

Isus citează aici din Osea: „Căci bunătate voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi-de-tot!” (Osea 6:6). Versetul imediat următor conține o tristă constatare: „Ei au încălcat legământul, ca Adam – acolo au fost necredincioși față de Mine” (Osea 6:7, *NTR*). Nu era prima dată în istorie când oamenii erau necredincioși: se întâmplase și pe timpul lui Osea și chiar la început, în Grădina Edenului. În pofida necredincioșiei copiilor Săi, Dumnezeu a căutat mereu să-i atragă înapoi la El. Iar acum, Dumnezeu venise prin Fiul Său, Isus, pentru a Se integra fizic în rasa umană, pentru a deveni una cu noi și a ne reconcilia cu El.

Evangeliiile ne descoperă faptul că Isus îi atrăgea pe păcătoși. El, Fiul sfânt al lui Dumnezeu, cunoștea mai bine decât oricine puterea teribilă a păcatului și efectele lui devastatoare. Prin venirea Sa pe pământ a urmărit distrugerea acestei puteri și, tocmai de aceea, n-a făcut niciodată compromis cu păcatul și nici nu i-a minimalizat pericolul; dar aceasta nu-L făcea o companie mai puțin agreabilă. El și-a făcut un renume nu tocmai bun, din punctul de vedere al unora, pentru că socializa cu cei excluși din societate. A primit eticheta de „prieten... al păcătoșilor” (Matei 11:19) – o frumoasă recunoaștere a modului în care se asocia și interacționa cu oamenii obișnuiți, păcătoși.

De discutat: Ce a însemnat pentru Isus faptul că a venit în persoană pe pământ și nu a rămas să-și continue misiunea din cer? Le place păcătoșilor să stea în preajma noastră, a adventiștilor de ziua a șaptea? De ce da sau de ce nu?

II. Atingerea Maestrului

(Recitiți Matei 8 și 9 în cadrul grupei.)

Evangelia după Matei ne dezvăluie o tactică obișnuită a lui Isus: El explica anumite concepte și apoi le transpunea în practică. Astfel, după ce rostește impresionanta Predică de pe Munte, El coboară de pe munte și le arată practic la ce S-a referit.

Un vorbitor i-a rugat pe ascultători să spună câți prieteni aveau în afara bisericii. Din spatele sălii s-a ridicat un bărbat care le-a spus semet: „Vă anunț cu satisfacție că n-am niciunul!” Poate că omul acesta nu era rău intenționat, dar răspunsul său ne spune foarte multe despre cât de bine își împlinea chemarea de a fi lumină în lume!

După cum aminteam în altă parte, Matei 5:13 afirmă că noi suntem sarea pământului și că sarea aceasta poate să-și piardă gustul. Se spune că un negustor din Sidon a depozitat cantități mari de sare în magazii, direct pe pământ. Fiind în contact direct cu solul, sarea și-a pierdut gustul. N-a mai putut face cu ea nimic și a dat-o ca să fie folosită la pavarea drumurilor. În același fel, și noi trebuie să fim atenți când interacționăm cu oamenii. Vom permite ca lumea să ne strice „gustul” unic? Avem noi aceleași valori ca ale lumii?

5. Citește Geneza 13:5-13; 19:12-26; Numeri 25:1-3; vezi și 1 Ioan 2:16. Ce ar trebui să evităm în relațiile noastre cu oamenii?

Exemplele acestea subliniază nevoia de a fi prudenți atunci când intrăm în contact cu oameni care se ghidează în viață după valorile lumești enumerate în 1 Ioan 2:16. Ne înșelăm dacă socotim că nu avem nevoie de prudență sau că nu riscăm să fim capturați de principiile decăzute ale lumii. Pe de altă parte, cum le putem face bine altora dacă ne ascundem de ei, din teama de a nu fi influențați negativ de modul lor de a trăi?

Citește cu atenție următorul sfat înțelept și echilibrat: „Prin urmare, ar trebui să refuze creștinii să se asocieze cu cei neconvertiți și să caute să nu comunice în niciun fel cu ei? Nu, ei trebuie să fie împreună cu cei neconvertiți, să fie în lume, dar nu din lume; să nu meargă pe căile lor, să nu fie influențați de ei și să nu aibă inima deschisă față de obiceiurile și practicile lor. Asocierea lor trebuie să fie în scopul de a-i atrage și pe alții la Hristos.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, p. 191

Câți prieteni ai din afara bisericii? De ce natură este relația ta cu ei? Cine pe cine influențează mai mult, tu pe ei sau ei pe tine?

În Matei 8 și 9, îl vedem ilustrând fiecare aspect al „metodei” Sale, cum a numit-o Ellen G. White, inclusiv modul în care să interacționăm cu oamenii ca unii care le dorim binele. Este interesant de remarcat de câte ori se aminteste, în aceste două capitole, că Isus S-a atins de oameni – cel mai înalt grad de apropiere:

1. Isus întinde mâna și Se atinge de un lepros (Matei 8:3). Prin aceasta, El devine necurat din punct de vedere ritualic, dar, când leprosul este vindecat în mod miraculos prin atingerea Sa, necurăția este anulată.

2. Isus Se atinge de mâna mamei lui Petru și o vindecă de friguri (Matei 8:15).

3. Isus o ia de mână pe o fetiță moartă și o readuce la viață (Matei 9:25).

4. Isus Se atinge de ochii unor orbi și le redă vederea (Matei 9:29).

De discutat: Ce semnificație are consemnarea de către Matei a faptului că Isus Se atinge de oameni? Ce învățăm de aici despre El și despre modul în care le slujea oamenilor?

3. APLICAȚIA

Budiman Soreng este un pionier adventist care se ocupă cu înființarea de noi biserici în zone albe. Spre sfârșitul anilor 1990, s-a mutat în regiunea Bengkayang din Kalimantan, partea indoneziană a insulei Borneo. În această regiune, aveau loc războaie crunte între triburi – inclusiv cu decapitări și canibalism. În pofida acestor lucruri, Budiman a reușit să înființeze trei grupe de credincioși.

El povestește că primul lucru pe care l-a făcut a fost să „prospecteze terenul” – să cunoască locul și oamenii. După aceea, a trecut la legarea de prietenii cu animiștii, cu musulmanii, cu budiștii chinezi, dar și cu alți creștini.

– Am jucat fotbal cu ei, am ieșit dimineața la alergare împreună cu ei și am muncit cot la cot cu ei în câmpurile de orez, spune el. În miez de noapte, mă rugam: „Doamne, lucrează mai întâi la inima mea. Apoi voi putea lucra și eu cu oamenii. Ajută-mă să rostesc acele cuvinte pe care le-ar rosti Isus!”

În scurtă vreme, Budiman a început să-i viziteze acasă și să le vorbească din Biblie. A comunicat cu ei în dialectul local și a compus imnuri în limba lor. În următorii câțiva ani, s-au botezat peste două sute de persoane și, cu ajutorul altor patru pionieri, Budiman a pătruns în alte cinci zone albe.

– Primul lucru pe care trebui să-l facem pentru ca misiunea noastră să aibă succes, ne spune el, este să fim smeriți. Noi avem aici o expresie: „călcăm

Fără îndoială, lumea are nevoie de ceea ce am primit noi prin Hristos. Nu am primit pentru că am fi mai buni decât alții. Tocmai de aceea, pentru că am primit atât de mult fără să avem vreun merit, suntem chemați să mergem și să împărțim cu aceia care încă nu au primit!

6. Citește Filipeni 2:13-15. Cum putem să trăim și să lucrăm printre oameni necredincioși fără să ne pierdem convingerile?

Să fim atenți să nu ne protejăm de lume atât de mult, încât să nu mai avem nicio legătură cu oamenii. Este mai comod să rămânem în micul nostru univers spiritual și teologic și să devenim izolați din punct de vedere spiritual. Autoizolarea aceasta poate conduce însă la o religie egocentrică. Și cât de des își consumă bisericile locale energia în dispute legate de stilul de închinare sau de vreun punct de doctrină, în loc să o consume lucrând pentru oamenii care pier!

În cartea sa cu titlul *Empowering the Poor* (pp. 21–30), Robert Linthicum distinge trei tipuri de biserici: (1) biserica **izolată** – contactul ei cu oamenii din afara bisericii este efectiv nul; ea pune accent în primul rând pe îngrijirea propriilor membri; (2) biserica **implicată formal** – știe că trebuie să se implice în slujirea cetățenilor; face presupuneri cu privire la nevoile lor fără să-i întrebe, apoi pregătește programe și le prezintă înaintea lor; activitatea ei riscă să fie irelevantă; cel mai probabil că cetățenii nu se regăsesc în ea; (3) biserica **implicată practic** – ea face o analiză a stării populației cu scopul de a-i cunoaște și înțelege pe oamenii pentru care va lucra; credincioșii stabilesc contacte cu conducătorii și cu localnicii, interesându-se de nevoile lor reale; activitatea lor are mai multe șanse să fie relevantă și bine primită, întrucât cetățenii au arătat deja care le sunt nevoile și au încredere că acestea le vor fi împlinite. Biserica de acest tip participă împreună cu ceilalți cetățeni la luarea deciziilor cu privire la viața localității lor precum și la aplicarea acestor decizii. Ea ia legătura cu organizațiile locale și, dacă e nevoie, ajută la înființarea serviciilor sociale care lipsesc. Ambele părți au de câștigat de pe urma acestui parteneriat care vizează împlinirea nevoilor reale ale oamenilor.

pământul”. Asta înseamnă că „venim aici și ne facem asemenea oamenilor locului”.

Prin interacțiunea cu oamenii în activitățile lor zilnice, Budiman a găsit calea de a le vorbi despre dragostea lui Isus.

De discutat:

Ce a făcut Budiman în mod concret pentru a interacționa cu oamenii la fel ca Isus? Discutați despre expresia „călcăm pământul”. Biserica voastră „calcă pământul” sau mai degrabă stă retrasă? Explică. Precizați câteva metode de a „călca pământul” pe care le puteți aplica săptămâna viitoare.

4. PRACTIC

Reamintește-le participanților că nu discutăm despre niște lucruri frumoase petrecute „de demult” sau despre niște lucruri interesante doar din punct de vedere teologic. Discutăm despre un adevăr care trebuie aplicat în viața de zi cu zi.

Dacă ai o grupă numeroasă, formează grupe mai mici.

Pasul 1. Citiți următoarele patru pasaje din Scriptură în care ni se spune că Isus a fost criticat.

Pasajul biblic	Contextul	Critica adusă	Aplicația pentru noi
1. Matei 9:10-13	Isus ia masa acasă la Matei		
2. Luca 7:36-50	Isus ia masa acasă la fariseul Simon		
3. Luca 15:1,2	Vameșii și păcătoșii se apropie de Isus ca să-L asculte.		
4. Luca 19:1-10	Întâlnirea cu Zacheu		

Pasul 2. Identificați în fiecare caz ce critici îi sunt aduse lui Isus. Care este punctul lor comun?

Pasul 3. Ce lecții putem desprinde din fiecare dintre aceste situații?

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, pp. 11–18, ed. 2010, iar din cartea *Viața lui Iisus*, capitolul „Levi-Matei”, ed. 2014, pp. 251–259.

Biserica are de îndeplinit o misiune pentru lume, nu pentru ea însăși. Ea a fost organizată în scopul slujirii altora. Deasupra intrării unei biserici era agățat un panou pe care scria: „Intrarea slujitorilor”. O idee bună, nu-i așa?

„Nu te poți apropia de cei pierduți, dacă nu petreci timp cu ei.” Isus este marele nostru Exemplu de implicare socială, iar Ellen G. White ne arată că biserica lui Dumnezeu trebuie să-l urmeze exemplul. Membrii bisericii sunt sarea pământului și trebuie să fie în contact cu societatea.

„Profetul Domnului ne adresează invitația extraordinară de a ne amesteca, aidoma lui Isus, printre cei neubiți, sărmani, pierduți. Isus a fost prieten cu păcătoșii. El a mers la petrecerile lor – Se ducea acolo unde-i putea găsi. Isus nu și-a compromis niciodată credința, dar îi plăcea să meargă acolo unde erau păcătoșii. Ei se simțeau cel mai bine în preajma Lui, iar așa-ziii sfinți nu se simțeau deloc confortabil lângă El. Dar Isus nu făcea această deosebire între oameni, pentru că își stabilise clar prioritățile: venise să-i mântuiască pe păcătoși. Aceasta era misiunea Lui și aceasta ar trebui să fie misiunea noastră, chiar dacă îi vom supăra pe unii sfinți...”

Prea multă vreme s-au izolat adventiștii în globuri de sticlă și în ghetouri, la adăpost de restul lumii. Vremea aceasta a luat sfârșit. Nu putem, nu îndrăznim să mai trăim în apostazie. Este timpul să intrăm în societate, ca indivizi și ca biserică!” – Russell Burrill, *How to Grow an Adventist Church* (Fallbrook, Calif.: Hart Books, 2009), p. 50

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 10–16

1. Ce anume a dus la despărțirea lui Israel de Iuda (casa lui David)?
2. Ce au făcut împăratul și poporul, după ce domnia lui Roboam s-a întărit?
3. Care a fost regele care a îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile?
4. La cine a apelat Asa când s-a îmbolnăvit?

Viața lui Iisus, capitolul 84

5. Ce înseamnă împărtășirea Duhului Sfânt?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Care sunt cei cinci pași ai metodei lui Hristos, pentru succesul misionar?	Analizați dacă activitățile noastre misionare reflectă metoda lui Hristos! Dacă da, cum?
2	Cum a răspuns Isus, în cele trei pilde din Luca 15, acuzației că-i primea pe păcătoși?	Îi atrage biserica ta pe păcătoși așa cum o făcea Isus? De ce da sau de ce nu?
3	De ce S-a împrietenit Isus cu păcătoșii, cu persoane considerate indezirabile?	Ce fel de persoane sunt considerate astăzi, în mod greșit, indezirabile? De ce?
4	Ce ar trebui să evite un credincios în relațiile cu alte persoane? De ce?	Câți prieteni ai în afara bisericii? Cine pe cine influențează mai mult? De ce?
5	Cum putem trăi și lucra printre necredincioși fără să ne pierdem convingerile?	Cum putem evita extrema izolării sociale, ca persoane și ca biserică?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Ce poți face pentru a depăși capcana autoizolării de ceilalți oameni?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru exemplul misionar al Domnului Hristos!
2. Să ne rugăm pentru înțelepciune în lucrarea cu oamenii!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
